

Joachim Stockmann

**Programma, Quo ad Exequias, Quas Filio ... Davidi Schuckmanno, Parabunt
Parentes moestissimi, Cives Academicos invitat**

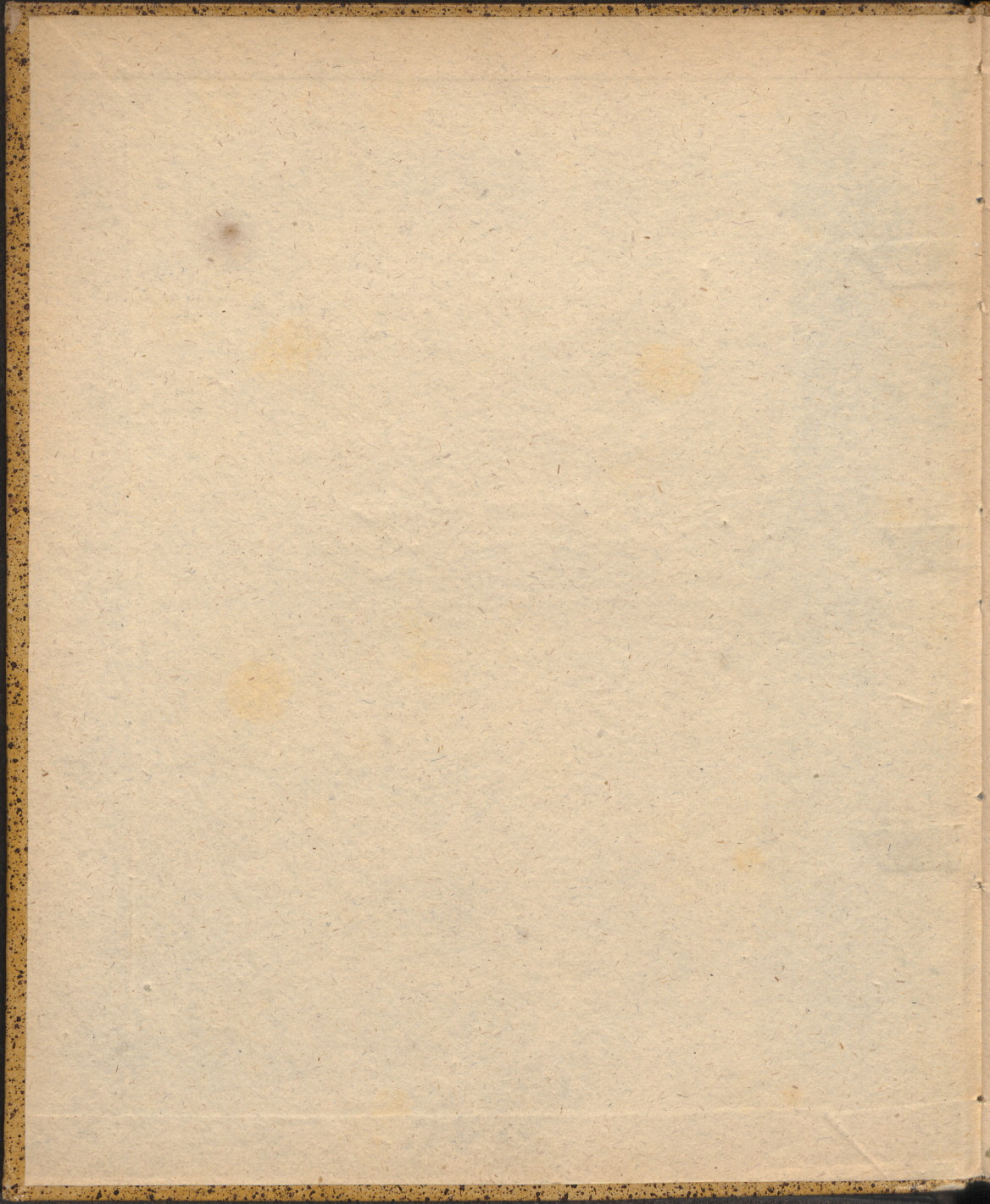
Rostochii: Pedanus, 1632

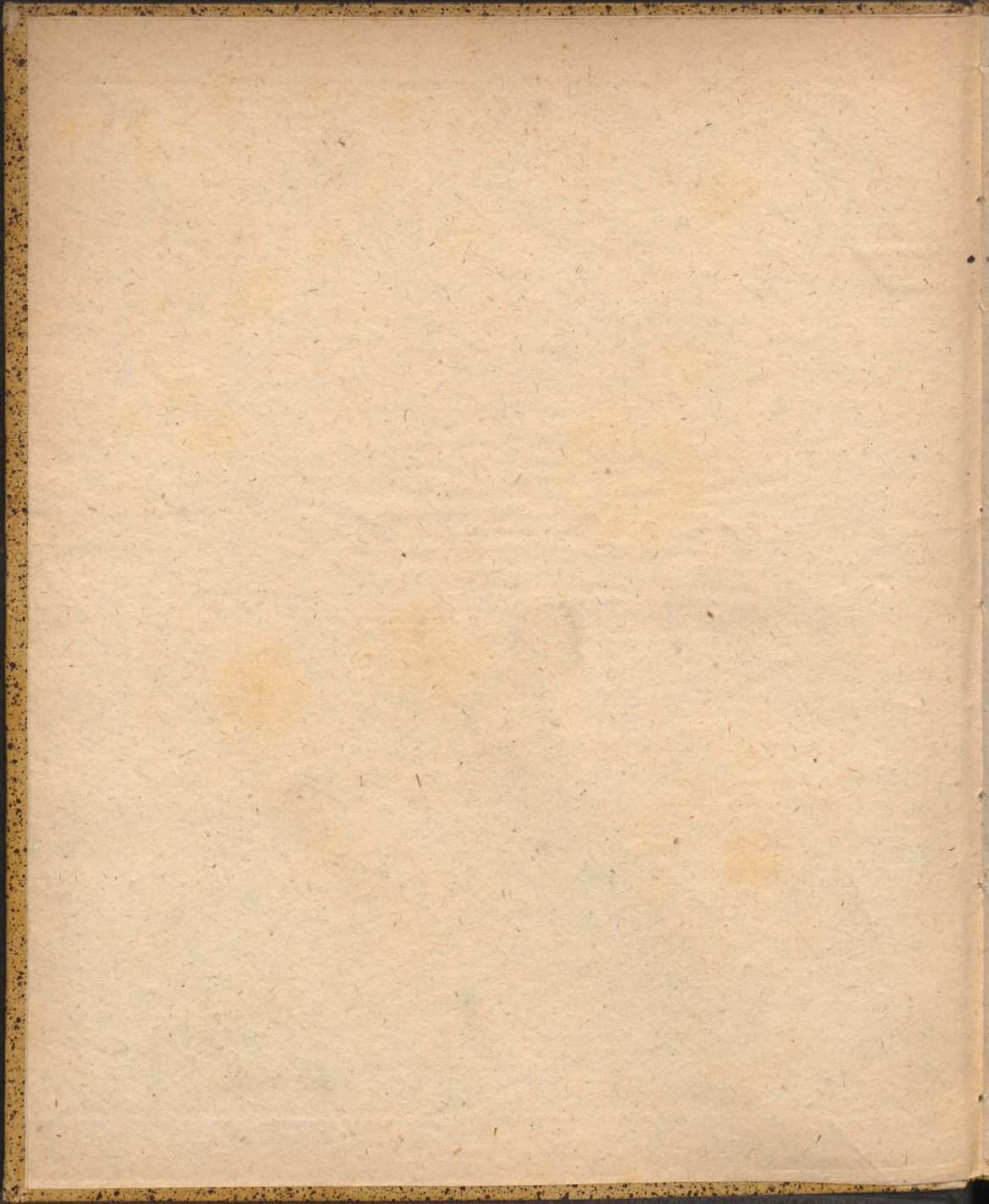
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777427095>

Druck Freier Zugang

Stockman, J.,
in
D. Schuckmann.
Rostock, 1632.

PROGRAMMA,
Quo
ad Exequias,
Quas

Filio suo charissimo, puero suavisimo,

DAVIDI
SCHUCKMANNO,

Parabunt

Parentes moestissimi,

Cives Academicos invitat

RECTOR

Universitatis Rostochiensis,

JOACHIMUS STOCKMAN,
Philosoph. & Medicinæ D.

Physices Professor.

ROSTOCHII,

Typis JOACHIMI PEDANI, Acad. Typ.

ANNO M, DC, XXXII.

RECTOR

Universitatis Rostochiensis,
JOACHIMUS STOCKMAN,
Philos. & Med. Doctor Physi-
ces Professor.

Lonica, olim, La-
cænae mulieri cum au-
ro & gemmis splendi-
dam, eandemq; pul-
cherrimis emblemati-
bus inter pictam exhi-
beret, non minus operosam quam
pretiosam texturam; Lacæna illi è con-
tra, Quatuor quos habebat moribus
compositissimis filios ostentabat, di-
cens; Hujusmodi decet esse honestæ
probæq;

probæq; mulieris opera, hinc tollere animos & gloriari licet, His patria ornatur, non aulæis, non vestibus. Similiter, Cornelia Gracchi Mater, cum Campana mulier, quæ forte illius utebatur hospitio, Ornamenta sua, quib. nihil dari putabat pulchrius, prolixè commendaret, protracto colloquio, eo usq; eam detinuit donec è schola redeuntes exhiberet filios, & diceret, Ornamenta hæc, hæc mea sunt. Jonicæ Romanæq; matris exemplo quod si potissimam suæ felicitatis partem, in ingenuis & benemoratis liberis collocent parentes, facile invenerint qui assentiantur, & illud, græci quod est nescio cujus comici, subjiciant.

φιλίας μέγιστον δεσμόςος αἱ τέκνων γοναί

Sunt vinculum amoris Liberi firmissimum,

μακάριον ὅστις ἐτύχησεν εἰς τέκνα.

Felix, Boni cui contigerunt Liberi.

μακάριον ὄντι υἱὸν ἔχοντα τρέφειν.

Moratus est cui filius, felix Pater.

A 2

Hujus

Hujusmodi felicitas, & *ἁμαρτία* Quia inter
alias quib9 eminent dotes ex divina Be-
nedictione obtigit Amplissimo & Con-
sultissimo Viro, DN. HENRICO SCHUCK-
MANNO. J. U. D. & Judicij provincialis
assessori celeberrimo, amico & fautori
nostro pl. honorando, una cum Lectis-
simâ & Matronalium Virtutum deco-
re ornatissimâ conjuge, ANNA STECHO-
VIA, quin9; filiorum, indolis eximiæ
& spei optimæ adolescentulorum, in
modestix, pietatis, & probitatis exem-
plum sollicitè à teneris educatorum,
HERMANNI, ALBERTI, HENRICI, CON-
RADI, JOHANNIS, & filiolæ unius, ejusq;
pulcherrimæ & suavissimæ ANNÆ A-
GNETÆ, parentibus *ἁμαρτία* Nescio sa-
ne annon magis de superstite tam E-
gregia prole, quam Deus ut diu in-
columem servet ex animo precamur,
gratulari debeam, quam condolere
lugen-

lugentib. & de acerbo ingeminato funere secundi sui DAVIDIS conquerentibus, Quod, qui anno hoc praesenti, XX. die Mensis Augusti, inter mediam primam & secundam nocturnam in hunc mundum cum prodiret, quanto ijs fuit gaudio, tanto jam moerore & sui desiderio eosdem afficiat, nudius tertius die Decembris X. eadem ferme noctis hora qua ajm ante susceptus, ex hoc mundo in coelestem patriam iterum translatus, *Unde* exulat quæ nos fatigat Bellona, castrensis furia, quam nihil juvat nisi clamor virum clangorque tubarum, fragores & strepitus tormentorum, internecina odia, alterna vulnera, enses imbuti sanguine, acervi contrucidatorum corporum, depopulationes, vastationes & cadavera florentissimarum urbium, regnorum, regionum. *Ubi* æterna

A 3

secu-

secūritas & perpetua est tranquillitas
cum econtra in his terris, Tantæ
nos undiq; circumdent procellæ, ut
metus sit, ne tandem in mare descen-
dat cœlum, & omnia inter sese Ele-
menta confundantur, siquidem non in
unius alicujus Æneæ naufragium, sed
Totius orbis interitum, non ex anti-
qua repulsâ implacabilis juno, sed ne-
scio quis Alastor, Quæ Ate, Æolum
permovisse videtur, ut quos intimis
speluncis & immotis hætenus monti-
bus abditos coercuit armisonos ven-
tos jam agmine emiseric universos,
tanquam dato signo.

Quid igitur, quid est? Quod libero-
rum mortem tantopere doleatis, pa-
rentes *φιλόπαινοι*, cum etiam ignorare non
possitis Liberos ita esse procreandos
ut meminerimus, ijs à rerum Natura
& accipiendi spiritus, & reddendi,
eodem

eodem temporis momento legem di-
ci, atq; ut mori non potest qui non vi-
xerit, ita nec vivere aliquem posse qui
non sit moriturus. Unde Poëta,

*Et pace & bello cunctis stat terminus ævi,
Extremumq; diem primus tulit,*

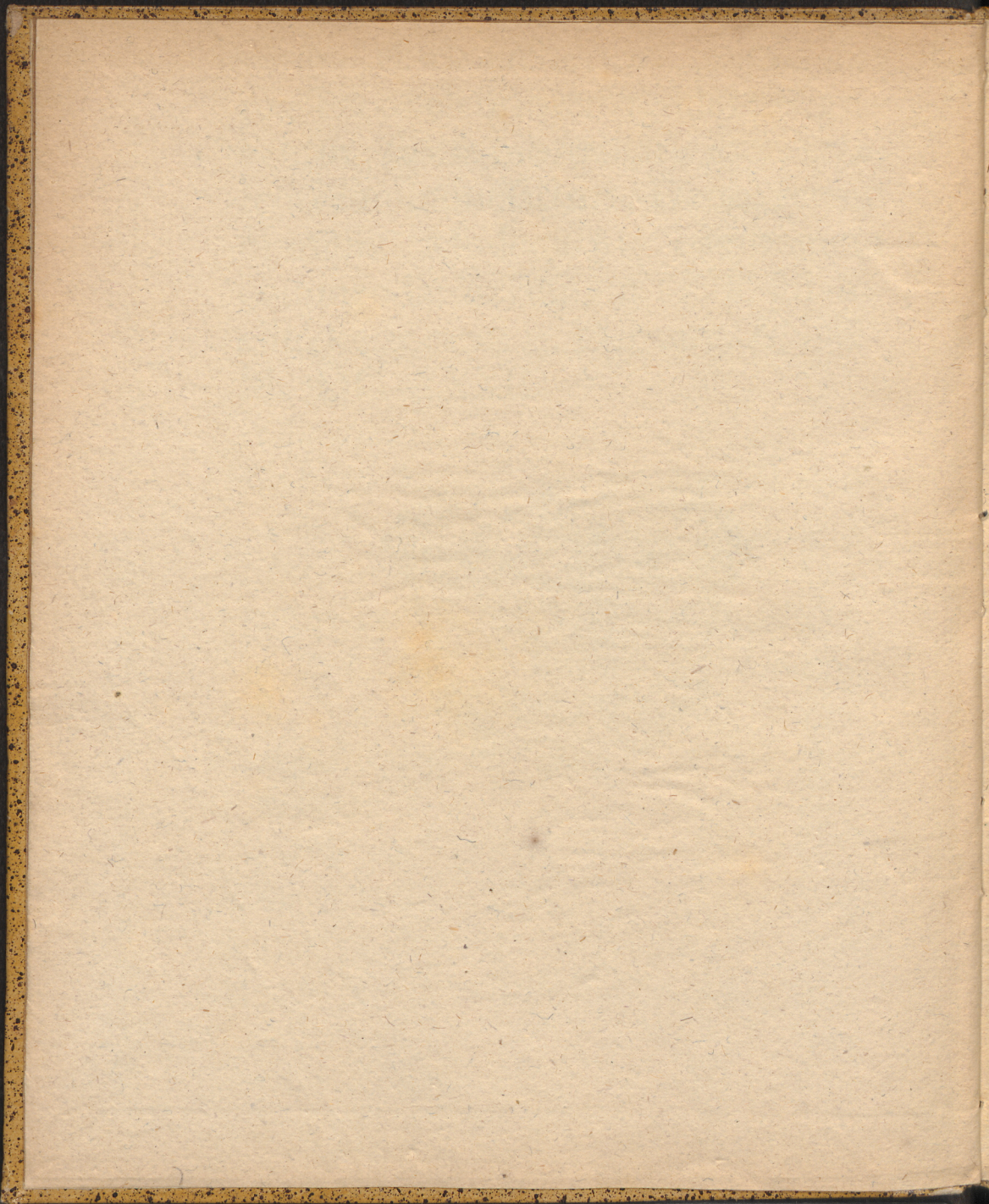
Et alter,

*Scilicet ex illâ qua primum nascimur hora,
Insequitur juncto, vitæq; morsq; pede.*

Cæterum, cum pie defuncti nostri
pueruli exuviæ, non Ethnica crudeli-
tate canib. aut avibus obijciendæ: sed
Christiano ritu terræ matri reddendæ
sint, & humana, ijsq; exsequialibus
justis moestissimi parentes hodiernum
diem destinarint, hortamur seriò &
peramanter rogamus omnes & singu-
los Academiae cives, Dn. Doctores,
Magistros, verbi divini Sacerdotes,
Nobilissimam & Studiosissimam ju-
ventutem, ut ad horam primam in
templo Jacobæo frequentissimi con-
venire

venire & deductionem funeris sua
praesentia celebriorem reddere ne gra-
ventur, suae se mortalitatis ex re praesentis
commonefacturi, Deoq; rerum
omnium Moderatori communem
commendaturi salutem. P. P. sub Si-
gillo Rectoratus 12. Decemb. ANNO
M. DC. XXXII.

eodem temporis momen
ci, atq; ut mori non pote
xerit, ita nec vivere aliqu
non sit moriturus. Unde

Et pace & bello cunctis stat

Extremumq; diem primus tu

Et alter,

Scilicet ex illa qua primum na

Insequitur juncto, vitag;

Ceterum, cum pie de
pueruli exuvia, non Eth
tate canib. aut avibus obi
Christiano ritu terræ ma
sint, & humana, ijsq; e
justis moestissimi parentes
diem destinarint, horta
peramanter rogamus om
los Academiae cives, Dn
Magistros, verbi divini
Nobilissimam & Studios
ventutem, ut ad horam
templo Jacobæo frequen

